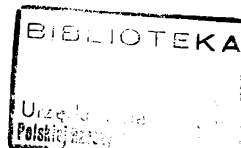

Warszawa, 30 października 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

B60c 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18627.

Kl. 63 e, 19/03.

Włodzimierz Stankiewicz
(Łuniniec, Polska).

Opona trójprotektorowa.

Zgłoszono 29 sierpnia 1932 r.

Udzielono 20 czerwca 1933 r.

Opona według niniejszego opisu służy do pojazdów mechanicznych, jak również i niemechanicznych, jest zaś ulepszeniem znanych opon, ponieważ usuwa nierównomierne ich ścieranie się, t. j. wcześniejsze ścieranie się boków opony.

Na drogach szutrowanych tworzą się wskutek ruchu kołowego głębokie ślady kół, t. zw. koleiny, które powodują szybkie ścieranie się boków opon jako o wiele szerszych od koleiny pojazdów niemechanicznych. Jeszcze większe ścieranie boków ma miejsce w porze letniej w gruntach bagnistych lub piaszczystych lub jesienią wskutek grudy, powstałej z przymarzania ziemi.

Fig. 1 przedstawia oponę według wynalazku w widoku bocznym; fig. 2 — w

widoku z przodu, zaś fig. 3 — w przekroju poprzecznym.

Opona według wynalazku niniejszego jest wykonana z gumy i posiada tak zwierzchu *d*, jak i po obydwóch bokach *c* zgrubienia wytłoczone w figury o różnych formach.

Zastrzeżenie patentowe.

Opona trójprotektorowa, znamienna tem, że posiada na całej szerokości obydwóch boków zewnętrznych (*c*) znaczne zgrubienia takie same, jak od strony bieżnej (*d*) (protektory), wytłoczone w różne figury, przeciwdziałające ślizganiu się.

Włodzimierz Stankiewicz.

Fig. 1.

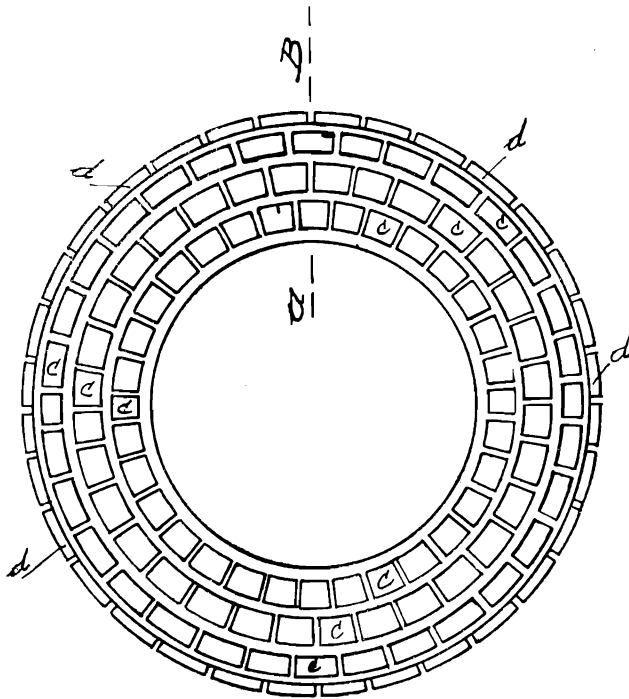

Fig. 2.

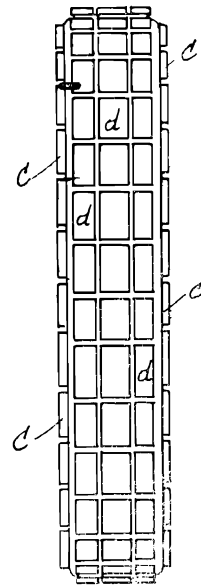

Fig. 3

